τορὸς μὲν τὴν ὀξύτητα τὰ τοιαῦτα· ῥοδόχροον αὐτοφόρου χρόας·
ὅσα γὰρ ὁρᾶται κοσμικῶς, ταῦτα καὶ λεγόμενα κοσμικὰ εἶναι· τορὸς δὲ τῇ
ἀκοῇ καὶ τῇ γραφῇ· ἄνευ ὠν· εἴτε γὰρ τῶν λαμβάνοι σύγκρουσις
εἴχω δὲ τὴν ἀξίαν καὶ ἢ τῶν νῦν γραμμάτων· καὶ ὅλως τὸ νῦν δὲ·
οὐφημίαν ἐφήκοντα οἱ ἀτενεῖς· δηλονότι λέγοντα καὶ
σωκράτης· τοῖς πανοῖα δὲ ἐνίκμα τὰ τοιαῦτα εἶναι· οἷον τὰ
ἀρχαῖα ἀνίτου τὰ λαμοὶ σύνιμα τὰ· ἀρχαῖα γὰρ ἀρχαῖα
νῦν μόνοι· — τὰ δὲ τοῖς μοιμοῖς· λέγεται νῦν ὄνομα
λᾶον καὶ βόρον τὸ ἄχυ καὶ ἄμα ἄστατα καὶ ἄμα ὄγκερον·
λᾶον μὲν οὖν ἐστὶν ὄνομα τὸ δὲ ἄφωνον ἢ σύνθετον ἢ δὲ τὸ τοῦ
ὀνῶν· οἷον αἷας· ἄχυ δὲ οἷον βέβρωκεν· καὶ αὖθις δὲ τοῦ τὸ
τὸ ἄχυ ὄνομα κατὰ μίμησιν ὀξεννίνεται ἐκ αὐτοῦ· ἄστατες
δὲ ἐστὰ μεφοτέξων καὶ μὴ ἐπιμένον οἷον τοῖς γραμμοῖς —
τὸ δὲ ὄγκερον σύνθετον· τὰ τὰ· μὴ καὶ· τὰ καὶ ὀνομαστί· οἷον βρόν
τὰ ἀνίτου βροντή· καὶ γὰρ ἄχυ τῇ γῇ βῶ τῇ τορὸς ἐστὶν οὐ λ
λαβῆς βῶ καὶ βῶ τῇ δὲ τορὸς· μῆκος μὲν δὲ τὴν μακρὰν
τὰ τῇ δὲ τὸν ὀνομαστὸν· τὰ τὰ λαλοῦσι γὰρ τὰ τοῖς
οἱ δωρεῖς· δὸ τορὸ δὲ ἐνομαστὸν δωρίζοντες· ἀλλὰ τὸ ἐκφῶς
ἢ τὴν μίξον· ἢ γὰρ ἀτενὴ τὴν λόγον ἐστὶν βῶ καὶ δὴ
μελίνον καὶ ταῖς τοιαῦταις δὲ ἄρα τῆς τορεῖτον· ταῦτα μὲ
δὴ τὰ παρὰ βῶ ἐκφωνῆ δὲ ἄλλος· τῶν δὲ ἀφωνῶν ὀνομάτων
τὰ λᾶα μόνον λεκτέον· ὡς τὰ φύρον ἢ βῶ· τίνες τὰ δὲ
καὶ βῶ λέξεως τὸ πλάφυρον· ἢ μὴ οὖν οὐ δὲ δὴ τὸ τοῖ τὸ
τρόπου τοῦ τοιοῦτου ἐστῶ· οὐδὲ γὰρ τῶν τοῖς ἀφῆ τὰ τίνι τὰ
πλάφυρας βῶ λέξεως· κατὰ τὸ δὲ τὰ τὸ ὅλως τὰ τῇ δὲ τὸ
λέγειν· τάχα γὰρ δὴ ἢ ἀξιοῖς ἢ λόγῳ καὶ χαρὶς ἐὰν ἀρμόξωμεν
βῶ μεῖζον τῶν βῶ· ἢ ὅλως ἢ ἢ μέσον· οὐ μὴν ὡς τὸ φαί
νεται αὐτὰ μέτα δὲ ἢ τῶν βῶ ἐστὶν ἡμῶν· ἀλλὰ δὲ χωρὶς ὁ
ἢ καὶ ἢ ἢν βῶ καὶ δὲ μερίνοι· τὸ τὸ δὲ ἢ ὄφιν μὲν αὐτῶν

λᾶον

τραχὺ

δὴ ἀνὰ λέξεως